

Vage rassen?

-door Femke Lagaaij-

In het vorige nummer van De Jachthond, hield ik een pleidooi voor (een nieuwe opzet voor) de Nederlandse Kampioenschappen voor Jachthonden, waarbij ik opmerkte dat door de huidige selectiemethode voor de Nimrod ook de wat “vagere” rassen kans maken zich te plaatsen.

*Epagneul Picard, Flo des Terres d'Argos
(Daphne Horsch) 2019*

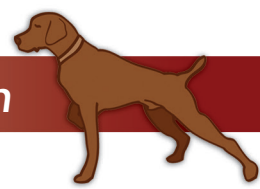
Over de term “vage rassen” zijn een paar mensen terecht gestruikeld. Ik ben blij dat ze de moeite hebben genomen mij dat te laten weten want ze hebben volkomen gelijk. Het was een slecht gekozen uitdrukking waar ik -omdat ik er zelf al niet blij mee was- ook al aanhalingstekens omheen had gezet. U weet hoe dat gaat: er is een deadline, het stuk moet af, er zijn nog zoveel andere dingen te doen, dus hup vooruit, in de haast maar een woord gekozen dat de lading niet dekt, je hebt even niets

beters voorhanden. Maar inderdaad: de rassen die zich bij uitzondering voor de Nimrod weten te plaatsen, zijn allerm minst vaag. Vage rassen bestaan gewoon niet. Er had moeten staan: de rassen die minder vaak vertegenwoordigd zijn. Ik voelde de noodzaak om mijn slechte woordkeus te rectificeren, waarvan akte.

Verdeling rassen

Dat riep bij mij wel meteen de vraag op hoe het eigenlijk zit met de verdeling

over de rassen. Welke honden hebben we de afgelopen tien jaar op de Nimrod gezien? En over welke rassen hebben we het waarvan er maar één of twee het ooit (althans in de periode die ik bekeken heb) zo ver wisten te schoppen? En klopt mijn veronderstelling dat dat ook meteen de hondenrassen zijn die nog nooit een AA diploma hebben gescoord? Ik dook in de uitslagen van de Nimrod van de periode 2011-2021 en maakte het volgende overzicht:

	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	totaal deelname	AA diploma's
AA diploma's	3	1	geen	3	8	geen	6	3	2	C O	11		37
Labrador	7	6	7	7	8	6	9	6	7	R	10	73	20
Golden	2	3	2	3	4	2	1	2	1	O	1	21	5
DSL	1	1	1	3	1	2	2	2	1	N	1	15	3
DSD	1	1	2	1	1	1	1	1	1	A	1	11	3
DSK	1	1	1	1	1	1	1	1	1	C	1	10	1
Flatcoat	1	1	1	1	1	1		1	1	O	1	9	1
Heidewachtel			1		1	1	1	1	1	R	1	7	1
Grote Munsterlander	1	1				1	1	1	1	O	1	7	
Cesky Fousek	1	2		1	1				1	N		6	1
Viszla	1						1	2		A	1	5	2
Weimaraner	1	1	1			1				C		4	
Griffon	1					1	1			O		3	
Engelse Springer Spaniel		1	1							R		2	
Bracco Italiano			1							O		1	
Curly Coated									1	N		1	
Drentsche Paterijshond									1	A		1	
DS Stichelhaar				1						C		1	
Epagneul Bleu de Picardie						1				O		1	
Epagneul Picard									1	R		1	
Nova Scotia D.T.R.								1		O		1	
										N			
	18	18	18	18	18	18	18	18	18	A	18	180	37

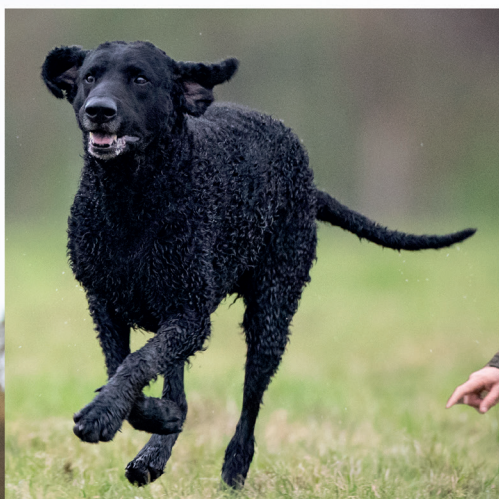
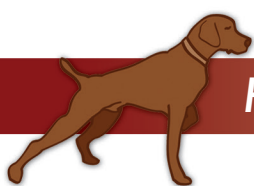
Interpretatie

Leuk om dit eens op een rij te hebben, nietwaar? Het zijn "slechts" tien edities van de bijna 50 die er nu zijn geweest, maar er valt genoeg uit af te lezen. Nu weten we dat er het afgelopen decennium 37 keer een AA diploma kon worden uitgereikt; dat de jaren 2015 en 2021 een wel bijzonder rijke "oogst" kenden, waarmee ze ruim de helft van het totaal aantal diploma's voor hun rekening nemen. We zien ook dat voor deze tien edities voorjagers van twintig verschillende hondenrassen de uitnodiging hebben aangenomen. En ja, dit overzicht bevestigt het beeld dat de hondenrassen die gewoonlijk niet vertegenwoordigd zijn, als ze er wél staan geen AA diploma's scoren, laat staan dat ze winnen.

Als we vanaf de Weimaraner -die 4 maal acte de présence heeft gegeven- de lijst naar beneden doorlopen, vinden we de rassen die nog minder vaak dan vier keer een uitnodiging in de wacht wisten te slepen voor de Nimrod. Geen van deze vertegenwoordigers van hun ras wist een AA diploma te halen. Overigens zien we dat ook geen van de 7 Grote Münsterlanders op de Nimrod dat het afgelopen decennium voor elkaar kreeg. De Vizsla daarentegen, deed het opvallend goed met een 2 (AA) uit 5 (deelname) score!

*Bracco Italiano, Scialatelli di Regione Montagnosa
(Tom v/d Linden) 2013*

*Curly Coated Retriever, Constantijn
(Fred Bekema) 2019*

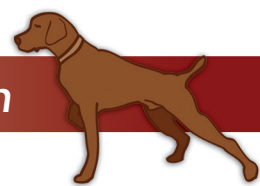
*Drentsche Patrijshond, Laika
(Cor Kortsmid) 2019*

Van zeven rassen stond deze 10 edities slechts één keer een vertegenwoordiger op de Nimrod, namelijk de Bracco Italiano, Curly Coated Retriever, Drentsche Patrijshond, Duitse Staande Stichelhaar, Epagneul Bleu de Picardie, Epagneul Picard en de Nova Scotia Duck Tolling Retriever; voor elk van deze honden en hun voorjagers hoe dan ook een heel bijzondere en knappe prestatie! En waarschijnlijk voor de rasverenigingen een boost in de belangstelling voor het ras en de jachttraining.

Na-ijl effect

Ik vroeg Gwen Pieters en Fred Bekema - respectievelijk in 2018 met een Toller en 2019 met een Curly op de Nimrod- of zij hebben gemerkt dat hun optreden een na-ijl effect heeft gehad. Gwen meent van wel. Bij de Tollers, zo zegt Gwen, zie ik echt groei in het aantal honden en voorjagers dat op de trainingsweken en workshops afkomt. Mijn hond Vidar heeft zeker een inspirerende rol gespeeld door het feit dat hij in twee verschillende disciplines (Gwen en Vidar zijn ook kampioen dogdance) op zo'n hoog niveau opereert.

Hij is met de clicker getraind, ook binnen de jachtwereld ontdekt men dat deze positieve trainingsmethode heel geschikt is, met name voor rassen als Tollers en Flatcoats. En ik denk en hoop dat ons optreden op de Nimrod tot een grotere zichtbaarheid van de tollers heeft geleid, waardoor we mensen hoe dan ook gestimuleerd zullen hebben.

Fred is wat minder positief over wat zijn Nimrod deelname in de Curly wereld teweeg heeft gebracht. Hij constateert droogjes dat er nog steeds maar een handjevol mensen is dat het beste uit de Curly wil halen en dat de meeste Curly-eigenaren die wat met hun hond doen meestal alleen maar willen showen. Fred heeft veel trainingen gegeven aan Curly coated retriever eigenaren, maar het waren vooral buitenlandse Curly eigenaren die dit met grote interesse volgden. Hij ziet dan ook niet zo snel weer een Curly op de Nimrod komen want het ontbreekt aan jonge aanwas. De enige verbetering die hij ziet is dat binnen de CCRCN een JPC is opgestaan die door middel van het organiseren van de Club Diploma Dag aansluiting zoekt bij andere retriever rassen. Dus dat is hoe dan ook winst.

*Korthals Griffon, Finou vd Mennink Weide
(Martine Brenkman) 2017*

*Nova Scotia Duck Tolling Retriever,
Vidar (Gwen Pieters) 2018*

Tegenwoordig traint Fred met heel veel plezier bij de jachthondentrainingsgroep 't Sticht alwaar hij met een grote variëteit van rassen werkt.

Stip aan de horizon

Voor voorjagers met een hond die niet tot de rassen behoort die gewoonlijk tot de kanshebbers op deelname of een AA worden gerekend, blijft de Nimrod hoe dan ook een prachtige stip aan de horizon om naar toe te werken. De Nimrod halen, dat is toch een droom waarvan de realisatie maar voor heel weinigen is weggelegd?

En, zoals een van hen het formuleerde: voor retrievers en staande honden zijn er al wedstrijden op minimaal hetzelfde niveau als de Nimrod, voor ons ras (...) is er geen andere wedstrijd op vergelijkbaar niveau en het zou erg zonde zijn als ons dat doel zou worden afgenomen.

*Fotografie: Arista fotografie, Ron Baltus,
Niek Hidding, Marcel van Rooijen*